

Afvalperikelen

De column 'Hersenspinzel' wordt geschreven door Augustinus voor KBO-PCOB-Goes en verschijnt digitaal 2 x per maand

We kunnen er niet omheen, maar de 'moderne mens' produceert steeds meer afval. In modern Nederlands of dialect noemen we dat 'de AFVALBERG'. Waar we in een nog niet zo ver verleden genoeg namen met eenvoudige of geen verpakkingen rondom hulpmiddelen, die ons het leven makkelijk maken, bijvoorbeeld een aardappelschilmesje, of een voedingsartikel als een spitskool, is tegenwoordig in een omhulsel verpakt, dat na het uitpakken meteen in de afvalcontainer of 'vuulnisbak' terecht komt of soms op straat of in de vrije natuur. En zelfs het beroemde 'frietje met' wordt ons bij de patatkraam niet meer overhandigd in een eenvoudig papieren zakje met een houten prikker, maar in een plastic bakje met dito vorkje en een servetje. En ook het vervangende inktpatroon voor een balpen is niet meer 'los' verkrijgbaar, maar alleen nog in plastic omhulseltje.

Edoch, niet alleen kleine artikelen worden verpakt, ook het 'grotere spul' ontkomt niet meer aan een 'knellend' omhulsel. Een beetje chique overhemd en stropdas worden aangeboden in een doorzichtige verpakking. Een boek van een beetje belangrijke schrijver heeft ook al een doorzichtige omkleeding en onze 'goeie' schoenen zitten in een doos. En wat doen wij en andere leden van het mensdom met het afval wat daardoor geproduceerd wordt? Een deel van het mensdom kiepert het netjes in de 'vuulnisbak' of afvalzak, maar, zoals ik hierboven al vermeldde, een groot deel eindigt 'in de goot' of als zwerfvuil in 'Moeder Natuur'. 'Je rotzooi zelf opruimen' is er voor veel van ons medemensdom niet meer bij. Dat moeten de gemeente, de provincie, waterschap of het Rijk maar doen.

Die instanties doen dat ook, maar dat kost wel centjes en wie moet ervoor zorgen dat die centjes er komen?

Wel, het 'klootjesvolk' dat zijn troep wel op de daarvoor bestemde plaatsen deponeert. En die diverse overheden zijn in het innen van die centjes heel creatief. U mag nog 100 kg. 'restafval' per jaar produceren en de rest moet u deponeren bij het 'gft-afval, oud papier, voden, glas, metaal, chemisch afval, en zo voort en zo meer' en voor de kosten daarvan draait dat klootjesvolk dus op. Ook al hebt u niet gevraagd om een overhemd of stropdas in een doorzichtige verpakking, een flessenlikker op een kartonnetje aan een wand-presentatie, een setje luxe postpapier in ook al een doorzichtige of luxe doosverpakking. En als u door omstandigheden die u niet in de hand hebt, toch meer dan 100 kg. restafval per jaar produceert, wordt u bestraft met een extra heffing of aanslag.

En als de overheid na goedkeuring door onze volksvertegenwoordigers tot zo ene maatregel beslist heeft, is het gemopper onzerzijds niet van de lucht.

En dan mogen wij westerlingen in feite nog van geluk spreken dat onze overheden dat doen, want in onnoemelijk veel andere landen, soms niet eens zo ver van ons vandaan in Europa, maar vooral in werelddelen als Afrika, Zuid-Amerika en Azië is dat probleem nog veel groter.

Daar lijkt het wel of de lokalen nog nooit van een vuulnisemmer, -zak, -bak of -container gehoord hebben. Zoals in Bolivia, waar onlangs enkele honderden vrijwilligers van over de hele aardbol zijn begonnen een compleet meer te ontdoen van het afval dat erin gedeponerd is, zodat het water weer zichtbaar wordt en zijn loop kan nemen ten behoeve van de 'vuullakken en vuulpoezen', die de troep in het water gegooid hebben. De moraal van dit verhaal?

***'Laat niet als dank voor het aangenaam verpozen,
ons achter met de schillen en de dozen'***

Tekst: Augustinus. Beeld: Johannes.